

Trädet

Björnsterne Björnson

Ur "Arne"

W. Peterson-Berger (1867-1942)

Livligt

S

mf

Trä - det stod fär - digt med knop - par och grönt. "Ska jag
Trä - det fick blom - mor vid fåg - lar - nas sång. "Ska jag
Trä - det fick bär un - der sol - ög - ats glöd. "Ska jag

A

mf

Trä - det stod fär - digt med knop - par och grönt. "Ska jag
Trä - det fick blom - mor vid fåg - lar - nas sång. "Ska jag
Trä - det fick bär un - der sol - ög - ats glöd. "Ska jag

T

mf

Trä - det stod fär - digt med knop - par och grönt. "Ska jag
Trä - det fick blom - mor vid fåg - lar - nas sång. "Ska jag
Trä - det fick bär un - der sol - ög - ats glöd. "Ska jag

B

mf

Trä - det stod fär - digt med knop - par och grönt. "Ska jag
Trä - det fick blom - mor vid fåg - lar - nas sång. "Ska jag
Trä - det fick bär un - der sol - ög - ats glöd. "Ska jag

3

ta dem?" sa fros - ten, "det vo - re så skönt." "Nej kä - re, låt dem stå, tills
ta dem?" sa vin - den och gjor - de ett språng. "Nej kä - re, låt dem stå, tills
ta dem?" sa flic - kan, så ung och så röd. "Ja kä - ra, du kan ta så

ta dem?" sa fros - ten, "det vo - re så skönt." "Nej kä - re, låt dem
ta dem?" sa vin - den och gjor - de ett språng. "Nej kä - re, låt dem
ta dem?" sa flic - kan, så ung och så röd. "Ja kä - ra, du kan

ta dem?" sa fros - ten, "det vo - re så skönt." "Nej kä - re, låt dem stå, tills
ta dem?" sa vin - den och gjor - de ett språng. "Nej kä - re, låt dem stå, tills
ta dem?" sa flic - kan, så ung och så röd. "Ja kä - ra, du kan ta så

ta dem?" sa fros - ten, "det vo - re så skönt." "Nej kä - re, låt dem
ta dem?" sa vin - den och gjor - de ett språng. "Nej kä - re, låt dem
ta dem?" sa flic - kan, så ung och så röd. "Ja kä - ra, du kan

blom jag hun-nit få, nej kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, nej
 bär det blir ock-så, nej kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock-så, nej
 mång - a du vill ha, ja kä-re, du kan ta så mång - a du vill ha, ja

stå, tills blom jag hun-nit få, nej
 stå, tills bär det blir ock - så, nej
 ta så mång - a du vill ha, ja

blom jag hun-nit få, nej kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, nej
 bär det blir ock-så, nej kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock-så, nej
 mång - a du vill ha, ja kä-re, du kan ta så mång - a du vill ha, ja

stå, tills blom jag hun-nit få, nej
 stå, tills bär det blir ock - så, nej
 ta så mång - a du vill ha, ja

kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, bad
 kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock - så, bad
 kä-ra, du kan ta så mång - a du vill ha, sa

kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, bad
 kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock - så, bad
 kä-ra, du kan ta så mång - a du vill ha, sa

kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, bad
 kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock - så, bad
 kä-ra, du kan ta så mång - a du vill ha, sa

kä-re, låt dem stå, tills blom jag hun-nit få, bad
 kä-re, låt dem stå, tills bär det blir ock - så, bad
 kä-ra, du kan ta så mång - a du vill ha, sa

trä - det och skalv, "än - nu är det ej lönt," an är det ej lönt,
 trä - det och bjöd av sin väl - lukt ett fång, sin väl - lukt ett fång,
 trä - det och gre - nen det dig - nan - de bjöd, det dig - nan - de bjöd.

trä - det och skalv, "än - nu är det ej lönt, an är det ej lönt,
 trä - det och bjöd av sin väl - lukt ett fång, sin väl - lukt ett fång,
 trä - det och gre - nen det dig - nan - de bjöd, det dig - nan - de bjöd.

trä - det och skalv, "än - nu är det ej lönt."
 trä - det och bjöd av sin väl - lukt ett fång.
 trä - det och gre - nen det dig - nan - de bjöd.